
Dagboek- fragmenten van innovatieve ondernemers uit de regio Utrecht

---

-
- 3 - Voorwoord**
  - 6 - Wat een heerlijke baan heb ik toch**
Gerard van der Kleij - Textielverzorging G. van der Kleij & Zn
  - 12 - En toch voelt het goed**
Mireille Geijssen - i-did slow fashion
  - 18 - Informeel, beetje dwars, fris, écht anders**
Tom Bogers - Tom, Advocaat
  - 24 - Samen weet je meer dan alleen**
Ingeborg de Haan - De Haan Metaaltechniek
  - 30 - Pionieren kun je niet alleen**
Govert van Oord - OMVE Nederland
  - 36 - Schrijven met beelden**
Kim Ravers - Custom HeArtwork
  - 42 - We denken een extra stap vooruit**
Sjoerd van Wijk en Frank Westland - DoubleYou Product Development
  - 48 - Zo'n naam is een mooie ijsbreker**
Maja Donker - Van Knakenstein Administraties
  - 54 - Voor en door de buurtbewoners**
Robin Berg - LomboXnet
  - 60 - Mooi spul dat piepschuim**
Aart Scholtus - ASCONontwerp
  - 66 - Ben ik een idealist?**
Wilhelmien Looymans - Zorgwacht
  - 72 - Ik heb wel het gevoel dat het nú moet**
George Jansen - Prestige GreenCab
  - 78 - Out of the box**
Niki Smit - Monobanda
  - 84 - Het wordt tijd voor reflectie**
Jan Poolen - ZEEP architecten
  - 90 - Wat een helder moment al niet kan doen**
Jorik Hamminga - Machinefabriek Hamminga
  - 96 - Hier worden mensen beter van**
Kees Beukelman - PhytoGeniX
  - 102 - The proof of the pudding is in the eating**
Simon de Jong - Scope Design and Strategy
  - 108 - Altijd op zoek naar inventieve ideeën**
Wim Hoeks - Ice-World International
  - 114 - Het begint met een visie die er toe doet**
Willy Smeets - SOMT
  - 120 - Een heleboel nieuwigheidjes**
  - 122 - Aantekeningen**
  - 144 - Colofon**
-

“Ben ik een idealist?”

Wilhelmien Looymans

werd geboren in het Brabantse Budel. Gestimuleerd door haar ouders zocht ze naar een opleiding in de zorg. Ze deed de verpleegkundige A-opleiding, vervolgde met managementopleidingen en studeerde Gezondheidswetenschappen in Maastricht. Haar loopbaan laat haar vanaf dat moment kennismaken met bijna de volledige breedte van de zorgwereld. In 1999 begint ze een eigen bureau, Transferium Care. Ruim tien jaar later blijkt dat Zorgwacht in Utrecht, de jongste loot aan haar ondernemersstam, een uiterst innovatief project op het gebied van publieke dienstverlening is.

31 augustus 1999

Het gesprek dat ik vandaag met Dré Rennenberg van de Eindhovense Ouderenpartij had, laat me niet los. Dré legde de link tussen de Stads-wacht en een soortgelijke rol in de

buurtzorg. Met name in de sociaal zwakkere wijken zitten vrouwen vaak thuis. Kinderen op school, niks te doen. In diezelfde wijk vereenzamen ouderen achter de geraniums. Zelf ben ik getroffen door de toene-mende verzakelijking, de minuten-registratie van de thuiszorg. Er wordt ten onrechte neergekeken op deze professionals, terwijl zij de cure en care op een fantastisch waardevolle manier combineren. Volgens Ren-nenberg is er een Zorgwacht nodig. Een verbindende schakel tussen de buurt en de thuiszorg, de oren en ogen in de wijk, een soort voorsta-dium van de thuiszorg.

12 februari 2007

Het idee van de Zorgwacht krijgt steeds meer vorm. Ik merk dat ik er energie van krijg. Natuurlijk is het

een nichemarkt, maar het is tegelij-kertijd een mooie kans. En mijn hart ligt eigenlijk bij de thuiszorg, dat merk ik.

Scholing, praktijkwerk, hoe staat de gemeente er tegenover en hoe krijg ik het allemaal gefinancierd? Er zijn nog veel vragen, maar ik weet zeker dat de antwoorden komen.

3 augustus 2007

Yes! Na veel praten, schrijven en her-schrijven van plannen en protocollen is het zover. De gemeente Utrecht is óm. Met dank aan Peter Budel van de gemeente. What's in a name...

17 september 2007

De eerste groep van 16 bijstands-gerechtigde vrouwen is vandaag gestart. Ze doen de opleiding Helpende Zorg en Welzijn op MBO niveau 2: 62 dagen theorie en 70 dagen praktijk. Ze gaan direct zorg verlenen in Overvecht en in septem-ber 2008 halen ze hun diploma. Hoop én verwacht ik. Probleem is nog wel dat deze vrouwen allemaal in de Bij-stand blijven. Jammer, omdat ze ook werknemersvaardigheden moeten leren. Dat stimuleert die Bijstands-uitkering natuurlijk niet echt.

2 november 2007

Nieuwe stap gemaakt. Ik ben naar de WMO loketten in de Utrechtse wijken gegaan. Daar blijkt een enorme wachtlijst voor thuiszorg omdat zorgaanbieders niet genoeg capaciteit hebben. Ik ga het

gratis aanbieden voor mensen op die wachtlijst. Dat zal niemand weigeren. En als er weer plaats is bij bijvoorbeeld Aveant, nou, dan nemen we weer afscheid. Of zouden de mensen bij wie we dan zitten, dat niet meer willen?

24 maart 2008

De opleiding verloopt super en de aandacht voor Zorgwacht is enorm. Wel krijg ik nog nauwelijks een voet tussen de deur bij de professionele zorgaanbieders. Ze willen niets met onze doelgroep van doen hebben omdat 'er toch een vlekje op zit'. Grrr. Het doet me denken aan het project dat ik in 2001 met ex-gedetineerde vrouwen deed. Geweldige vrouwen; mijn hart sprong ervan open. En ja, ook daar zat een vlekje op. Nou en? Ik zou ze met een gerust hart naar mijn oma durven sturen.

9 oktober 2008

Tijd voor verandering. Op de eerste plaats wil ik onze mensen uit de Bijstand hebben. We hebben ze vanaf augustus in dienst genomen. Wel lastig omdat veel mensen in de schuldhulpverlening zitten, maar daar vinden we wel een oplossing voor. Het moet allemaal wat professioneler. We hebben namelijk weer

toestemming gekregen om een nieuwe groep van 16 vrouwen op te leiden. Ik heb een praktijkbegeleider aangenomen en iemand voor de huiswerkbegeleiding. Het onderwijs geven we vorm met het Vitalis College. Ik vind het ROC hier te bureaucratisch. Vitalis heeft een eigen projectleider en staat veel dichterbij onze cursisten. Aveant ziet onder tussen wél een partner in ons. Dat hebben we toch mooi verdiend!

14 januari 2009

Terugkijkend ben ik heel tevreden over Zorgwacht. We leveren professionele mantelzorg en burenhulp op een informele manier en werken nauw samen met de thuiszorg. De uitval bij onze mensen is bijzonder laag door onze intensieve begeleiding. En we zien de positieve resultaten; in de wijken, bij de eenzamer wordende wijkbewoners en bij de vrouwen die we aan het werk krijgen.

Het is mooi om te zien. Verreweg de meeste vrouwen die we opleiden hebben ondertussen een baan in de zorg. Er zijn er zelfs die doorstuderen naar niveau 3. De eigenwaarde van die mensen is enorm opgekrikt.

23 maart 2010

Ben ik een idealist? Een beetje wel, lijkt me. Verpleegkundige is al een roeping. En ik heb de maatschappelijke betrokkenheid al van huis uit meegekregen. Er zat bij ons altijd wel

iemand uit het dorp aan tafel die het om wat voor reden dan ook moeilijk had. Maar het is niet alleen idealisme. Ik wil ook wat met mijn leven doen! En ik zie dat er op het gebied van taakdifferentiatie in de zorg nog enorme slagen te maken zijn. Vroeger deed ik als verpleegkundige alles; van het afsoppen van het nachtkastje tot het toedienen van morfine. Dat kan niet meer. Het is een uitdaging om de juiste mensen op de juiste plek te krijgen en om ook de talenten van mensen aan de rand, of net buiten de arbeidsmarkt te gebruiken.

Ook mensen die niet in een fraai wiegje geboren zijn hebben talenten. En dat vindt de gemeente blijkbaar ook, want ze hebben toestemming gegeven om de derde groep vrouwen op te leiden tot Helpende Zorg en Welzijn, MBO niveau 2.

27 februari 2011

Het wordt tijd om door te ontwikkelen. Zorgwacht Utrecht draait. We hebben nu 60 vrouwen opgeleid en in maart starten we met de vijfde groep kandidaten. Volgend jaar wil ik ook in Eindhoven aan de slag zijn. En het liefst in een aantal andere steden met krachtwijken. Maar het is wel moeilijk om op ambtelijk niveau door te breken. Ongelooflijk trouwens. Als je ziet wat dit oplevert. Voor mensen, maar ook voor de gemeentelijke portemonnee. Ik krijg het soms niet uitgelegd. Dat is wel eens frustrerend •

